

Landet, altsaa ogsaa de 150,000, der staaar udenfor Husmandsforeningerne, skal have aaben Adgang, derom oplyser det ærede Medlem ikke det ringeste. Han sagde i Gaar i en Indskudsbemærkning, at Husmandsforeningerne var rede til at stille sig solidariske til Fremme af denne Opgaves Løsning. Ja, men der er jo ikke et eneste Medlem, der aner, hvad der ligger i denne Udtalelse. Hvad vil det sige, at Husmandsforeningerne vil være solidariske? Vil de være solidariske overfor dem af deres egne Medlemmer, der faar Laan, eller vil de være solidariske overfor samtlige dem af de 200,000 Husmænd, der søger Laan? Hvem skal sortere Laanebegæringerne, hvem skal afgøre Spørgsmaalene, der rejser sig overfor hver enkelt Laansøger? Skal det være de ministerielle Kontorer, eller skal der dannes en særlig Komité til at administrere hele denne Sag? Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem tænker paa. Hvem skal sortere Andragenderne, og hvem skal anbefale dem? Thi det er en given Sag, at disse Laanebegæring vil strømme ind i et Antal 10—20—30 Gange større, end der er Penge til. Det er for meget at forlange, at man inde i det ministerielle Kontor skal sidde og sortere disse Andragender. Men alt det ved vi ikke det fjerneste om, og det ærede Medlem ved det heller ikke. Det ærede Medlem skal derfor tale lidt sagtere om at have Forstaaelse af dette Spørgsmaal.

Den radikale Gruppe i Finansudvalget har disponeret i Kraft af den kendte Sætning: Forsigtighed er en Borgmesterdyd. Paa det Punkt, hvor der skulde tages Afstand fra Socialdemokraterne, delegeres det ærede Medlem fra Søndervinge til at føre Ordet, men paa det Punkt, hvor der skulde synges en lille Sirenesang for Husmændene, træder det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) selv frem. Men Forsigtighed præger ogsaa hans Udtalelser der, idet han har formet en Sætning, som jeg i Gaar hørte for anden Gang, den, der lyder saaledes: Husmandsforeningerne maa ikke drive Partipolitik for Statens Penge, og saa mener det ærede Medlem, at hele det Spørgsmaal dermed er klaret. Men det er det aldeles ikke, for dette Fyndord siger intet som helst. Det er ikke blot en Borgmesterforsigtighedsregel, det ærede

Medlem der har stillet op, men det er et Udslag af en Egenskab, man finder hos visse Jurister, men som jeg ikke nærmere skal karakterisere.

Formanden: Da Sagen nu er debatteret baade i Gaar og i Dag, var det ønskeligt, om de Medlemmer, der fremdeles maatte ønske at faa Ordet, kunde indskrænke sig til korte Udtalelser.

K. M. Klausen: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), der mente, at dette Spørgsmaal om Driftslaan til Husmænd kunde klares ved, at man henviste Husmændene til de landøkonomiske Forskudsforeninger. Det kan det nu slet ikke. De landøkonomiske Forskudsforeninger har jo bestaaet i 12—14 Aar, men det er i al Almindelighed ikke Husmændene, der har haft Adgang til at faa Laan her. Der staaar nemlig i Lovens § 1, at det skal være Jordbrug med gennemsnitlig 10 Stkr. Hornkvæg, og deri er angivet, hvad det er for en Klasse af Jordbrugere, der kan faa Del i disse Penge, at det er det større Jordbrug, ikke Husmændene. Det er ganske mærkeligt at se, at den Gang, vi behandlede Loven om landøkonomiske Forskudsforeninger, var der Tale om 5 Mill. Kr., og det gik glat og let igennem Tinget. Og de skulde ikke svare højere Rente end 3 pCt. Men her, hvor der er Tale om at yde Driftslaan til det mindre Jordbrug, taarner Vanskelighederne sig op, og det hele løber rundt for den højtærede Landbrugsminister, han ved hverken ud eller ind, han kan ikke tænke sig, hvorledes denne Sag skulde kunne ordnes. Havde det været det større Landbrug, der havde banket paa hos Ministeren, er jeg sikker paa, at han vilde have været mere adræt og nemmere at faa i Tale. Disse 200,000 Kr. til en Rente af 4 pCt., 1 pCt. mere, end de andre skulde give, er nu en Umulighed, det kan slet ikke gennemføres! Jeg tror, at den Vej, der her gives Anvisning paa, at henvise disse smaa Laansøgere til Forskudsforeningerne, ikke er farbar. Saa maa Loven i alt Fald ændres. Dens Bestemmelser passer ikke her, de maatte da ændres, saaledes at der ogsaa toges Hensyn til det mindre Landbrug.